

Arrest

nr. 324 580 van 3 april 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**
 alias X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
 Rue Paul Delvaux 2
 4000 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X *alias* X, die verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, op 31 maart 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 24 maart 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2025 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat R. JESSEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou reeds een tweetal jaren in België verblijven, zou hier een verzoek om internationale bescherming ingediend hebben, dat evenwel werd afgewezen.

1.2. Op 24 maart 2025 werd verzoeker geïnterpelleerd door de politie van Brussel wegens illegaal verblijf.

1.3. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 24 maart 2025 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE op 24 maart 2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: I.(...)

voornaam: K.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: --

nationaliteit: Guinee

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene verklaart dat hij sinds 2 jaar in België verblijft en dit omdat hij een probleem heeft in zijn land, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene verklaart dat hij al internationale bescherming (asiel) heeft gevraagd in België of in een ander Europees land, maar dat het werd geweigerd. Betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland omdat hij er een probleem heeft, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem verhindert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland. Betrokkene verklaart dat hij geen partner heeft met hij een duurzame relatie heeft in België, noch kinderen en evenmin familie. In zijn herkomstland verklaart betrokkene evenmin familie te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Guinee een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan. Betrokkene verklaart dat hij reeds tevergeefs een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in België of in een ander Europees land, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene kan hier geen stukken van voorleggen. Een dergelijke aanvraag blijkt evenmin uit het administratief dossier en nazicht in de Eurodac databank is negatief. Het staat betrokkene vrij om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in het gesloten centrum.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ *Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.*

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene verklaart dat hij sinds 2 jaar in België verblijft en dit omdat hij een probleem heeft in zijn land, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene verklaart dat hij al internationale bescherming (asiel) heeft gevraagd in België of in een ander

Europees land, maar dat het werd geweigerd. Betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland omdat hij er een probleem heeft, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene verklaart dat hij geen ziekte heeft die hem verhindert om te reizen of om terug te keren naar zijn herkomstland. Betrokkene verklaart dat hij geen partner heeft met hij een duurzame relatie heeft in België, noch kinderen en evenmin familie. In zijn herkomstland verklaart betrokkene evenmin familie te hebben.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Guinee een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan. Betrokkene verklaart dat hij reeds tevergeefs een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in België of in een andere Europees land, zonder dit te verduidelijken. Betrokkene kan hier geen stukken van voorleggen. Een dergelijke aanvraag blijkt evenmin uit het administratief dossier en nazicht in de Eurodac databank is negatief. Het staat betrokkene vrij om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen in het gesloten centrum.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2 jaar in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast.

In casu wordt een minder dwingende maatregel verondersteld ondoeltreffend te zijn omdat:

4° Betrokkene verblijft illegaal op het grondgebied en heeft zich nooit bij de bevoegde overheden aangeboden.

Betrokkene verblijft illegaal op het grondgebied en heeft nooit de nodige handelingen gesteld om zijn verblijfssituatie in orde te brengen.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet

de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, J. V.(...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Asiel en Migratie, de Korpschef van de PZ BRUSSEL HOOFDSTAD ELSENE en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te MERKSPLAS de betrokkene, I.(...), K.(...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te MERKSPLAS Naam en hoedanigheid, datum, handtekening en stempel van de overheid

J. V.(...), attaché, gemachtigde Voor de Minister van Asiel en Migratie (3)

(...)”.

1.4. Op 1 april 2025 werd door de gemachtigde van de minister een nieuwe beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen waarbij de bijlage 13septies van 24 maart 2024 wordt “opgeheven”.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit informatie die door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat de bestreden beslissing van 24 maart 2025 op 1 april 2025 werd opgeheven.

2.2. De opheffing is de administratieve rechtshandeling waarbij een overheid naar de toekomst toe rechtskracht ontzegt aan een bestuurshandeling die zij eerder heeft gesteld.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel (bijlage 13septies) thans door toedoen van de opheffing niet langer mogelijk is. Bijgevolg kan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid de verzoekende partij geen voordeel meer verschaffen.

2.4. Bij navraag ter terechtzitting bevestigt de aanwezige raadsvrouw van verzoeker dat de bestreden beslissing niet langer rechtskracht heeft en de vordering doelloos is geworden.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging is niet-ontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftientig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

F. TAMBORIJN